

[Ministeren for offentlige arbejder]

såvel en 14/28 dages individuel specialpris som en IT-basispris til ca. halvdelen af normalprisen var imødekommelse af et grønlandsk ønske om at fremme grønlandernes individuelle rejsemuligheder.

Denne intention er opretholdt i SAS' seneste ansøgning om forhøjelse af Grønlandspriserne, hvor disse priser stiger mindst.

Særligt for beflyvningen af Grønland er også de store uregelmæssigheder i forbindelse med trafikafviklingen, som skyldes, at den interne grønlandske helikoptertilbringertrafik udføres under særdeles vanskelige vejrforhold. Dette bevirker, at SAS – for at undgå urimeligt lange ventetider i Sdr. Strømfjord – indsætter flere frekvenser mellem Sdr. Strømfjord og København, end trafiktallet i sig selv berettiger til, hvilket uden for højsæsonen medfører en belægningsprocent, som er lavere, end den burde være, dersom frekvensantallet blev tilpasset den aktuelle trafik ud fra et rent løsnomhedskriterium.

På baggrund af ovennævnte forhold kan jeg oplyse, at jeg på nuværende tidspunkt ikke har planer om at kræve prisniveauet på Grønlandsruterne ændret, men at jeg opmærksomt vil følge den almindelige prisudvikling inden for luftfarten og i samråd med ministeren for Grønland overveje eventuelle konsekvenser heraf.

Til *socialministeren* (6/6 78) af:

Jørgen Junior (FP):

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre reglerne for betaling af hjemmehjælp, således at denne fremover kan blive væsentlig billigere end nu og helst helt gratis for størstedelen af modtagerne?«

(Spm. nr. 831).

Begrundelse.

I 1976 havde vi sagen om Farum kommune, der ikke måtte få lov til at give hjemmehjælp gratis, på trods af at administrationsomkostningerne var så store, at dette ikke ville medføre merudgifter af væsentlig størrelsesorden.

Ministeren ville ikke dengang tage initiativ til at få ændret bistandsloven, således at der åbnedes mulighed for at imødekomme de ønsker, der blev stillet af Farum kommune.

Siden hen er udviklingen fortsat i den forkerte retning, og det er nu ganske almindeligt at høre, hvorledes pensionister ofte må sige nej til at modtage nødvendig hjemmehjælp, fordi de økonomisk ikke kan klare at betale denne.

I radioens forbrugerudsendelse den 5. juni kl. 7.45 bragtes et eksempel på, hvorledes en pensionist, der ikke kunne klare sig uden hjemmehjælp, måtte nedsætte sit forbrug tilsvarende og dermed kom ned på et helt uacceptabelt leveniveau.

Det må efter fremskridtspartiets opfattelse nu være tidspunktet, hvor politikerne gør alvor af de smukke ord om at bevare pensionisterne længst muligt i eget hjem og derfor yder helt andre muligheder for hjemmehjælp, end det er tilfældet nu.

Både blandt folke- og invalidepensionisterne er der alt for mange, der i alt for høj grad overlades til sig selv og derfor motiveres – tvinges – til at lade sig institutionsanbringe.

Jeg håber, den socialdemokratiske regering i forbindelse med den nye finanslov for 1979 vil tage initiativ til at vise lidt mere solidaritet over for denne svage gruppe samfundsborgere, for hvem hjemmehjælp er en fundamental nødvendighed for at kunne blive i eget hjem længst muligt.

Hvis regeringen vil vise denne positive indstilling over for folke- og invalidepensionisterne, vil jeg tilsige fremskridtspartiets støtte til de nødvendige merbevillinger til gennemførelsen heraf.

Besvarelse (9/6 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Bistandslovens § 54 har følgende ordlyd:

»Hjemmehjælp ydes gratis til personer med indtægter, der ikke overstiger folkepensionens grundbeløb med pensionstillæg og et tillæg for hvert barn svarende til særligt børnetilskud efter § 4, stk. 3, i lov om børnetilskud og andre familieydelse. I øvrigt kræves en betaling, der er afpasset efter modtagerens økonomiske forhold. Socialministeren fastsætter vejledende satser herfor.«

Ydes der varig hjemmehjælp, kan der ifølge § 55 højst kræves betaling for 6 timer pr. uge.

De nærmere regler om betaling for hjemmehjælp er senest fastsat i socialministeriets